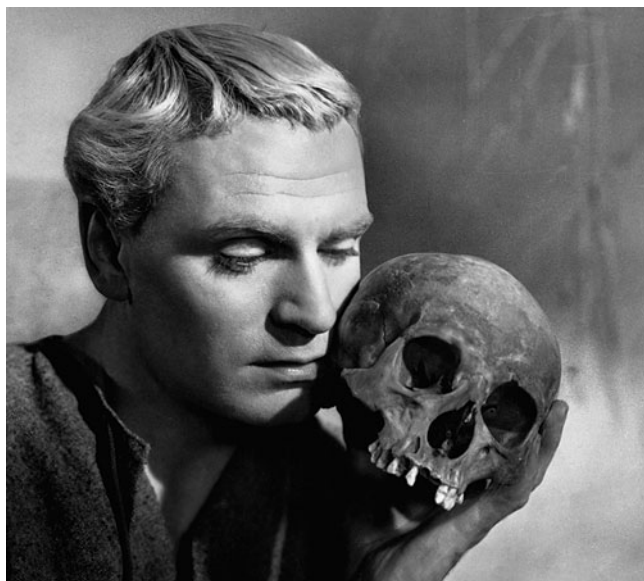

MÉSZÖLY DEZSŐ VERSEK

*vörös zöld víz alatt
építem titkos váramat
számlálatlan sok év alatt
csont-mívem nőttön-nő halad
ezer-bogú merész alak
s nem látja senki csak halak*

SZILÁNKOK

Szilánkot söpök össze.
(Dobom mindjárt a szemétre.)
Ni, ez de furcsa, görbe!
Ni, az de csöpp szegényke! Ez sima, mint a nikkel.
Az hamvas, mint a szilva.
Az tünde, mint a pikkely,
Az hóka, mint a nyírfa. Ez vékony, mint a körmöm.
Az csúcsos, mint a cséve.
Söpröm, merengve söpröm...
(Kidobjam a szemétre?)

TÉRDEN

Pénzt és nőt ne nyomozz, ha lekoppan, s elfut előled.
Könnyebb új froncsit lelni a régi helyett,
mint a lehullottért dühösen tapogatni szuszogva,
míg feketül tenyered, s bőribe szálla szalad.
(Legkönnyebb pedig ezt a tanácsot mondani másnak,
míg te magad dúlsz-fúlsz - térden az asztal alatt.)

HALOTTAK HATALMA

Hogy tudnak ütnia halottak!
Élő nem sujthat akkorát.
Többől fordulnak ki a fák,

Ős boltozatok beomolnak,
Mikor a halott odavág.

Hogy tudnak ölni a halottak!
Ki élő, lágy, s tán megbocsát;
De a halott pardont nem ad;
A holtak némán kaszabolnak,
Hogy belesáppad Góliát.

Hogy tudnak győzni a halottak!
Ráérnek ők, nem félnek ők,
Jó ágy a hant, jó vár a föld;

Jeltelen sírja a halottnak:
Bevehetetlen szirt-erőd.

CSILLAGOK CINKOSA

Hideg vagyok már, mint a hal,
fehér vagyok már, mint a fal,
kemény vagyok már, mint a jég,
s mindentől messze, mint az ég.

Megjártam mind az utakat,
kimertem mind a kútakat,
elém már semmi nem mered,
mögöttem semmi nem marad.

Körül sötétül a világ,
tapogatózva lép a láb.
Emberszem rám már nem ragyog,
csak fönn a cinkos csillagok.

MEGTÉRT UTAZÓ

Ki a halál völgyébe járt,
az tudja csak, hogy élni kell,
az szerelemről énekel,
bár tegnap térdig vérben állt.

Nem hívja többet a halált,

s bár sorsa csontig vérzi fel,
ő élni tud és élni mer,
ki a halál völgyébe járt.

Megnyílik néki a világ,
omló romok közt résre lel,
létrát támaszt az égre fel,
s aranyfényű mezőkre lát.

A NYOLCVANNEGYESYEDIK TAVASZ

A télen hányszor vágytam fellegekbe!
Megszökni, messze szállni, ellebegve,

itt hagyva ezt a vértől csatakos,
nagy harcmezőt, mely holtakkal teli-
s hol bús ütemben, tompán egy dobos
mindegyre a takarodót veri...

Ám itt a nyolcvannegyedik tavasz!

Ép ésszel tudom, nincs sok hátra már.
De megszédít, hogy pezsdül a határ,
a meggyfa hulló szirmokat havaz,
s egy-két merész lány meztelen napoz már...
Én, jégmezőkön szunnyadt, lomha rozsmár,
kit kelni hív a hajnal rózsá-ujja,
a zöldelő föld rabja lettem újra,

és esztelenül, százszor boldog ott-
hol kivégzésem elnapoltatott.

EXITUS

Csak hagyjátok az ajtót nyitva rám, és beszélgessetek
tovább nyugodtan, jó fiúk, leányok.
Valami hirtelen álmoság szállt meg, hadd nyújtózzam el
a ruhatár-szobában, itt a bundák közt, a jó
meleg sötétben.
Ne is vegyétek észre majd hajnal felé,
ha a rövidke zeneszünetekben
nem halljátok többé az ismerős,
hullámozó horkolást. A zsvajos,
zajló , kavargó világbuliról
angolosan távozni ősi jog.

Mészöly Dezső (Budapest, 1918. augusztus 27. – 2011. október 11.)

Kossuth-díjas magyar író, költő, műfordító, dramaturg.

1946-48 a Nemzeti Színház, 1948-58 a Madách Színház dramaturgja, 1963-78 a Televízió munkatársa, 1951-54 a Színház- és Filmművészeti Főiskola dramaturg tanszakán tanít. 1987- a Magyar Shakespeare Bizottság alelnöke. 1992- a Lyukasóra szerkesztője. 1992- a Magyar Művészeti Akadémia tagja

Díjak, elismerések: Díjak, elismerések: József Attila-díj (1953), Chevalier dans l'Ordre des Palmes Académiques (1988), Fehér Rózsa-díj (1992), Alternatív Kossuth-díj (1998), Kossuth-díj (1999)

Főbb művek: Főbb művei: Villon Magyarországon (1942), Villon Testamentuma (fordító, 1943), Legenda a dicsőséges feltámadásról (színművek, 1965), Villon és a többiek (fordítások, 1966), Shakespeare új tükörben (esszék, drámafordítások, 1972), Moliere műhelyében (1975),

Önarckép retus nélkül (1975), Esszék és asszók (1978), A teljes Villon (1980), Századok színháza (1982), Villon árnyékában (1983), Betűk rabságában (1987), Új magyar Shakespeare (1988), Az igazi Villon (1993), Lyukasóráim (1993), Sirály a Burgban (1995), Villon összes versei (kétnyelvű kiadás, 2001)